

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 26. januára 2023 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov – Smernica (EÚ) 2016/680 – Článok 4 ods. 1 písm. a) až c) – Zásady týkajúce sa spracúvania osobných údajov – Obmedzenie účelu – Minimalizácia údajov – Článok 6 písm. a) – Jasné rozlišovanie medzi osobnými údajmi rôznych kategórií osôb – Článok 8 – Zákonnosť spracúvania – Článok 10 – Prebratie – Spracúvanie biometrických údajov a genetických údajov – Pojem ‚spracúvanie prípustné podľa práva členského štátu‘ – Pojem ‚úplná nevyhnutnosť‘ – Voľná úvaha – Charta základných práv Európskej únie – Články 7, 8, 47, 48 a 52 – Právo na účinnú súdnu ochranu – Prezumpcia nevinoty – Obmedzenie – Úmyselný trestný čin stíhaný *ex officio* – Obvinené osoby – Získavanie fotografických a daktyloskopických údajov na účely ich registrácie a odber biologickej vzorky na vytvorenie profilu DNA – Konanie o nútenom výkone získavania – Systematická povaha získavania“

Vo veci C-205/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ podaný rozhodnutím Specializiran nakazatelen sad (Špecializovaný trestný súd, Bulharsko) z 31. marca 2021 a doručený Súdnemu dvoru 31. marca 2021, ktorý súvisí s trestným konaním proti

V.S.,

za účasti:

Ministerstvo na vatrešnite raboti, Glavna direkcija za borba s organiziranata prestăpnost,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan, sudcovia D. Gratsias (spravodajca), M. Ilešič, I. Jarukaitis a Z. Csehi,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: bulharčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- bulharská vláda, v zastúpení: M. Georgieva a T. Mitova, splnomocnené zástupkyne,
- francúzska vláda, v zastúpení: R. Bénard, A.-L. Desjonquères, D. Dubois a T. Stéhelin, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: H. Kranenborg, M. Wasmeier a I. Zaloguin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 30. júna 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4 ods. 1 písm. a) a c), článku 6 písm. a) a článkov 8 a 10 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 89), ako aj článkov 3, 8, 48 a 52 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania vedeného proti V. S., ktorá po tom, čo bolo voči nej vznesené obvinenie, odmietla polícii povoliť získanie jej biometrických a genetických údajov na účely ich registrácie.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie GDPR

- 3 V odôvodnení 19 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1, ďalej len „nariadenie GDPR“) sa uvádza:

„Ochrana fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti alebo jeho predchádzania a voľný pohyb takýchto údajov podlieha osobitnému právnemu aktu [Európskej ú]nie. Toto nariadenie by sa preto nemalo vzťahovať na spracovateľské činnosti na takéto účely. ...“

4 Článok 2 nariadenia GDPR, nazvaný „Vecná pôsobnosť“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov vykonávané úplne alebo čiastočne automatizovanými prostriedkami a na spracúvanie inými než automatizovanými prostriedkami v prípade osobných údajov, ktoré tvoria súčasť informačného systému alebo sú určené na to, aby tvorili súčasť informačného systému.

2. Toto nariadenie sa nevzťahuje na spracúvanie osobných údajov:

a) v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie;

...

d) príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, alebo výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a jeho predchádzania.“

5 Článok 9 nariadenia GDPR, nazvaný „Spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov“, v odsekoch 1, 2 a 4 stanovuje:

„1. Zakazuje sa spracúvanie osobných údajov, ktoré odhaľujú rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie alebo členstvo v odborových organizáciách, a spracúvanie genetických údajov, biometrických údajov na individuálnu identifikáciu fyzickej osoby, údajov týkajúcich sa zdravia alebo údajov týkajúcich sa sexuálneho života alebo sexuálnej orientácie fyzickej osoby.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje, ak platí niektorá z týchto podmienok:

a) dotknutá osoba vyjadrila výslovný súhlas so spracúvaním týchto osobných údajov na jeden alebo viacero určených účelov,...

b) spracúvanie je nevyhnutné na účely plnenia povinností a výkonu osobitných práv prevádzkovateľa alebo dotknutej osoby v oblasti pracovného práva a práva sociálneho zabezpečenia a sociálnej ochrany,...

c) spracúvanie je nevyhnutné na ochranu životne dôležitých záujmov dotknutej osoby alebo inej fyzickej osoby...

d) spracúvanie vykonáva v rámci svojej zákonnej činnosti s primeranými zárukami nadácia, združenie alebo akýkoľvek iný neziskový subjekt s politickým, filozofickým, náboženským alebo odborárskym zameraním...

e) spracúvanie sa týka osobných údajov, ktoré dotknutá osoba preukázateľne zverejnila;

f) spracúvanie je nevyhnutné na preukazovanie, uplatňovanie alebo obhajovanie právnych nárokov, alebo kedykoľvek, keď súdy vykonávajú svoju súdnu právomoc;

- g) spracúvanie je nevyhnutné z dôvodov významného verejného záujmu na základe práva Únie alebo práva členského štátu, ktoré sú primerané vzhľadom na sledovaný cieľ, rešpektujú podstatu práva na ochranu údajov a stanovujú vhodné a konkrétne opatrenia na zabezpečenie základných práv a záujmov dotknutej osoby;
- h) spracúvanie je nevyhnutné na účely preventívneho alebo pracovného lekárstva, posúdenia pracovnej spôsobilosti zamestnanca, lekárskej diagnózy, poskytovania zdravotnej alebo sociálnej starostlivosti...
- i) spracúvanie je nevyhnutné z dôvodov verejného záujmu v oblasti verejného zdravia, ako je ochrana proti závažným cezhraničným ohrozeniam zdravia alebo zabezpečenie vysokej úrovne kvality a bezpečnosti zdravotnej starostlivosti a liekov alebo zdravotníckych pomôcok, na základe práva Únie alebo práva členského štátu, ktorým sa stanovujú vhodné a konkrétne opatrenia na ochranu práv a slobôd dotknutej osoby, najmä profesijné tajomstvo;
- j) spracúvanie je nevyhnutné na účely archivácie vo verejnom záujme, alebo na účely vedeckého alebo historického výskumu či na štatistické účely...

...

4. Členské štáty môžu zachovať alebo zaviesť ďalšie podmienky vrátane obmedzení týkajúce sa spracúvania genetických údajov, biometrických údajov alebo údajov týkajúcich sa zdravia.“

Smernica 2016/680

6 Odôvodnenia 9 až 12, 14, 26, 27, 31 a 37 smernice 2016/680 stanovujú:

- „(9) ... [V nariadení GDPR sa] stanovujú všeobecné pravidlá na ochranu fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a na zabezpečenie voľného pohybu osobných údajov v rámci Únie.
- (10) Vo vyhlásení č. 21 o ochrane osobných údajov v oblastiach justičnej spolupráce v trestných veciach a policajnej spolupráce, pripojenom k záverečnému aktu medzivládnej konferencie, na ktorej bola prijatá Lisabonská zmluva, konferencia uznala, že vzhľadom na osobitný charakter uvedených oblastí sa možno budú musieť prijať osobitné pravidlá o ochrane osobných údajov a o voľnom pohybe osobných údajov v oblastiach justičnej spolupráce v trestných veciach a policajnej spolupráce na základe článku 16 ZFEÚ.
- (11) Je preto vhodné, aby uvedené oblasti boli upravené smernicou, v ktorej sa stanovia osobitné pravidlá týkajúce sa ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu pri rešpektovaní osobitnej povahy týchto činností. ...
- (12) Činnosti, ktoré vykonáva polícia alebo iné orgány presadzovania práva, sa sústreďujú predovšetkým na predchádzanie trestným činom, ich vyšetrovanie, odhaľovanie alebo stíhanie, vrátane policajných činností, pri ktorých nie je vopred známe, či je skutok trestným činom. ... Členské štáty môžu poveriť príslušné orgány ďalšími úlohami, ktoré nie sú nevyhnutne vykonávané na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania,

odhaľovania alebo stíhania, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti alebo predchádzania takémuto ohrozeniu, v dôsledku čoho spracúvanie osobných údajov na tieto iné účely, pokiaľ je v pôsobnosti práva Únie, patrí do rozsahu pôsobnosti [nariadenia GDPR].

...

- (14) Keďže táto smernica by sa nemala vzťahovať na spracúvanie osobných údajov v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie, činnosti týkajúce sa národnej bezpečnosti, činnosti orgánov alebo útvarov zaoberajúcich sa otázkami národnej bezpečnosti a spracúvanie osobných údajov členskými štátmi pri vykonávaní činností, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti hlavy V kapitoly 2 Zmluvy o [EÚ], by sa nemali považovať za činnosti, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

...

- (26) ... Osobné údaje by mali byť primerané a relevantné vzhľadom na účely, na ktoré sa spracúvajú. Malo by sa najmä zabezpečiť, aby získavané osobné údaje neboli neprimerane rozsiahle a aby sa neuchovávali dlhšie, než je nevyhnutné na účel, na ktorý sa spracúvajú. Osobné údaje by sa mali spracúvať len vtedy, ak účel spracúvania nebolo možné za primeraných podmienok dosiahnuť inými prostriedkami. ...
- (27) V záujme predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania a stíhania je nevyhnutné, aby príslušné orgány spracúvali osobné údaje, ktoré boli získané v kontexte predchádzania konkrétnym trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, aj mimo tohto kontextu s cieľom rozvíjať poznatky o trestnej činnosti a zisťovať súvislosti medzi rôznymi odhalenými trestnými činmi.

...

- (31) K spracúvaniu osobných údajov v oblasti justičnej spolupráce v trestných veciach a v oblasti policajnej spolupráce nevyhnutne patrí spracúvanie osobných údajov, ktoré sa týkajú rôznych kategórií dotknutých osôb. Preto by sa tam, kde je o uplatniteľné, malo v čo najväčšom možnom rozsahu jasne rozlišovať medzi osobnými údajmi rôznych kategórií dotknutých osôb, ako sú podozrivé osoby, osoby odsúdené za spáchanie trestného činu, obeť a iné osoby, ako sú svedkovia, osoby disponujúce relevantnými informáciami alebo kontaktné osoby a spoločníci podozrivých osôb a odsúdených páchatelov trestných činov. To by nemalo brániť uplatňovaniu práva na prezumpciu nevinu zaručeného chartou a [Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaným v Ríme 4. novembra 1950], ako sa vykladajú v judikatúre Súdneho dvora a Európskym súdom pre ľudské práva.

...

- (37) Osobné údaje, ktoré sú svojou povahou obzvlášť citlivé v súvislosti so základnými právami a slobodami si zasluhujú osobitnú ochranu, keďže z kontextu ich spracúvania by mohli pre základné práva a slobody vyplývať významné riziká. ...“

7 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Predmet úpravy a ciele“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Touto smernicou sa stanovujú pravidlá ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu.

2. Členské štáty v súlade s touto smernicou:

- a) chránia základné práva a slobody fyzických osôb, najmä ich právo na ochranu osobných údajov,...
- b) zabezpečia, aby výmena osobných údajov medzi príslušnými orgánmi v rámci Únie, ak sa takáto výmena vyžaduje podľa práva Únie alebo práva členského štátu, nebola obmedzená ani zakázaná z dôvodov súvisiacich s ochranou fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov.“

8 Článok 2 uvedenej smernice, nazvaný „Rozsah pôsobnosti“, v odsekoch 1 a 3 stanovuje:

„1. Táto smernica sa vzťahuje na spracúvanie osobných údajov príslušnými orgánmi na účely stanovené v článku 1 ods. 1.

...

3. Táto smernica sa nevzťahuje na spracúvanie osobných údajov:

- a) v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie;

...“

9 V článku 3 tej istej smernice sa uvádza:

„Na účely tejto smernice:

- 1. ‚osobné údaje‘ sú akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (ďalej len ‚dotknutá osoba‘); identifikovateľná fyzická osoba je osoba, ktorú možno identifikovať priamo alebo nepriamo, najmä odkazom na identifikátor, ako je meno, identifikačné číslo, lokalizačné údaje, online identifikátor, alebo odkazom na jeden či viaceré prvky, ktoré sú špecifické pre fyzickú, fyziologickú, genetickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu tejto fyzickej osoby;
- 2. ‚spracúvanie‘ je operácia alebo súbor operácií s osobnými údajmi alebo súbormi osobných údajov, napríklad získavanie, zaznamenávanie, usporadúvanie, štruktúrovanie, uchovávanie, prepracúvanie alebo zmena, vyhľadávanie, prehliadanie, využívanie, poskytovanie prenosom, šírením alebo poskytovaním iným spôsobom, preskupovanie alebo kombinovanie, obmedzenie, vymazanie alebo likvidácia, bez ohľadu na to, či sa vykonávajú automatizovanými alebo neautomatizovanými prostriedkami;

...

7. ‚príslušný orgán‘ je:

- a) akýkoľvek orgán verejnej moci príslušný v oblasti predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, alebo na účely výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu, alebo

...

12. „genetické údaje“ sú osobné údaje týkajúce sa zdedených alebo nadobudnutých genetických charakteristických znakov fyzickej osoby, ktoré poskytujú jedinečné informácie o fyziológii alebo zdraví tejto fyzickej osoby a ktoré vyplývajú najmä z analýzy biologickej vzorky danej fyzickej osoby;
13. „biometrické údaje“ sú osobné údaje, ktoré sú výsledkom osobitného technického spracúvania, ktoré sa týka fyzických, fyziologických alebo behaviorálnych charakteristických znakov fyzickej osoby a ktoré umožňujú alebo potvrdzujú jedinečnú identifikáciu tejto fyzickej osoby, ako napríklad vyobrazenia tváre alebo daktyloskopické údaje;

...“

- 10 Článok 4 smernice 2016/680 s názvom „Zásady týkajúce sa spracúvania osobných údajov“ v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty stanovia, že osobné údaje sú:

- a) spracúvané zákonným spôsobom a spravodlivo,
- b) získané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú byť spracúvané spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s týmito účelmi;
- c) primerané, relevantné a nie neúmerne vo vzťahu k účelom, na ktoré sa spracúvajú;

...“

- 11 Článok 6 tejto smernice, nazvaný „Rozlišovanie medzi rôznymi kategóriami dotknutých osôb“, stanovuje:

„Členské štáty stanovia, že prevádzkovateľ je v príslušných prípadoch a v najväčšej možnej miere povinný jasne rozlišovať medzi osobnými údajmi rôznych kategórií dotknutých osôb, ako sú napríklad:

- a) osoby, v prípade ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že spáchali alebo sa chystajú spáchať trestný čin;
- b) osoby odsúdené za spáchanie trestného činu;
- c) obeť trestného činu, alebo osoby, v prípade ktorých sú na základe určitých skutočností dôvody domnievať sa, že sú alebo by mohli byť obeťami trestného činu; a

- d) iné tretie osoby v súvislosti s trestným činom, ako sú napríklad osoby, ktoré môžu byť vyzvané, aby svedčili v rámci vyšetrovania v súvislosti s trestnými činmi alebo v rámci následného trestného konania, osoby, ktoré môžu poskytnúť informácie o trestných činoch, alebo kontaktné osoby či spoločníci niektorej z osôb uvedených v písmenách a) a b).“
- 12 Článok 8 uvedenej smernice s názvom „Zákonnosť spracúvania“ stanovuje:
- „1. Členské štáty stanovia, že spracúvanie je zákonné iba vtedy a do takej miery, pokiaľ je nevyhnutné na splnenie úlohy realizovanej príslušným orgánom na účely stanovené v článku 1 ods. 1, a ak je založené na práve Únie alebo na práve členského štátu.
2. Právo členského štátu upravujúce spracúvanie v rámci rozsahu pôsobnosti tejto smernice stanoví aspoň ciele spracúvania, osobné údaje, ktoré sa majú spracúvať, a účely spracúvania.“
- 13 Článok 9 tej istej smernice, nazvaný „Osobitné podmienky spracúvania“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:
- „1. Osobné údaje získané príslušnými orgánmi na účely stanovené v článku 1 ods. 1 sa nesmú spracúvať na iné účely, ako sú účely stanovené v článku 1 ods. 1, s výnimkou prípadu, keď je takéto spracúvanie prípustné podľa práva Únie alebo práva členského štátu. Ak sa osobné údaje spracúvajú na takéto iné účely, uplatňuje sa [nariadenie GDPR], pokiaľ sa spracúvanie nevykonáva v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie.
2. Ak sú príslušné orgány poverené na základe práva členského štátu výkonom iných úloh, ako sú úlohy vykonávané na účely stanovené v článku 1 ods. 1, [nariadenie GDPR] sa uplatňuje na spracúvanie na takéto účely vrátane účelov archivácie vo verejnom záujme, účelov vedeckého alebo historického výskumu alebo štatistických účelov, pokiaľ sa spracúvanie nevykonáva v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie.“
- 14 Podľa článku 10 smernice 2016/680:
- „Spracúvanie osobných údajov, ktoré odhaľujú rasový alebo etnický pôvod, politické názory, náboženské alebo filozofické presvedčenie alebo členstvo v odborových organizáciách, a spracúvanie genetických údajov, biometrických údajov na účely individuálnej identifikácie fyzickej osoby, údajov týkajúcich sa zdravia alebo údajov týkajúcich sa sexuálneho života alebo sexuálnej orientácie fyzickej osoby je možné len vtedy, ak je úplne nevyhnutné, podlieha primeraným zárukám ochrany práv a slobôd dotknutej osoby, a len:
- a) ak je prípustné podľa práva Únie alebo práva členského štátu;
- b) ochraňuje životne dôležité záujmy dotknutej osoby alebo inej fyzickej osoby, alebo
- c) ak sa takéto spracúvanie týka údajov, ktoré preukázateľne prístupnila dotknutá osoba.“
- 15 Článok 52 tejto smernice, nazvaný „Právo podať sťažnosť dozornému orgánu“, v odseku 1 uvádza:
- „Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné správne alebo súdne prostriedky nápravy, členské štáty stanovia, že každá dotknutá osoba má právo podať sťažnosť dozornému orgánu, ak sa domnieva, že spracúvanie osobných údajov, ktoré sa jej týka, je v rozpore s ustanoveniami prijatými podľa tejto smernice.“

- 16 Článok 53 uvedenej smernice s názvom „Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči rozhodnutiu dozorného orgánu“ v odseku 1 stanovuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté iné správne alebo mimosúdne prostriedky nápravy, členské štáty stanovia právo fyzickej alebo právnickej osoby na účinný súdny prostriedok nápravy voči právne záväznému rozhodnutiu dozorného orgánu, ktoré sa jej týka.“

- 17 Podľa článku 54 tej istej smernice, nazvaného „Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi“:

„Bez toho, aby bol dotknutý akýkoľvek dostupný správny alebo mimosúdny prostriedok nápravy vrátane práva na podanie sťažnosti dozornému orgánu podľa článku 52, členské štáty stanovia právo dotknutej osoby na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že v dôsledku spracúvania jej osobných údajov v rozpore s ustanoveniami prijatými podľa tejto smernice došlo k porušeniu jej práv stanovených v ustanoveniach prijatých podľa tejto smernice.“

- 18 Článok 63 smernice 2016/680, nazvaný „Transpozícia“, v odsekoch 1 a 4 stanovuje:

„1. Členské štáty prijímú a uverejnia do 6. mája 2018 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. ...

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

...

4. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.“

Bulharské právo

NK

- 19 Podľa článku 11 ods. 2 Nakazatelen kodex (Trestný zákon) v znení uplatniteľnom na konanie vo veci samej (ďalej len „NK“) sú trestné činy úmyselné, ak si páchateľ uvedomuje povahu svojho konania, alebo si uvedomoval výsledok trestného činu, alebo ak umožnil, aby k nemu došlo. Veľká väčšina trestných činov stanovených v NK je úmyselná.
- 20 V súlade s článkom 255 NK sa „každému, kto sa v značnom rozsahu dopustí podvodu pri stanovení výšky daňovej povinnosti alebo platení daňového dlhu“ za podmienok výslovne uvedených v zákone, uloží trest odňatia slobody od jedného do šiestich rokov, ako aj peňažný trest vo výške 2 000 bulharských levov (BGN) (približne 1 000 eur).
- 21 V súlade s ustanoveniami článku 321 ods. 2 a 3 v spojení s článkom 94 bodom 20 NK sa každému, kto sa účastní na organizovanej zločineckej skupine vytvorenej s cieľom obohatiť sa, aby spáchal trestné činy, za ktoré možno uložiť trest „odňatia slobody“ dlhší ako tri roky, uloží trest odňatia slobody v trvaní od troch do desiatich rokov. Spresňuje sa v ňom tiež, že tento trestný čin je úmyselný a stíha sa podľa všeobecného práva.

NPK

- 22 Článok 46 ods. 1 a článok 80 Nakazatelno-procesualen kodex (Trestný poriadok) v znení uplatniteľnom na konanie vo veci samej (ďalej len „NPK“) stanovujú, že trestné činy sú stíhané buď *ex offa*, teda na základe obžaloby prokurátora, alebo z podnetu účastníka uplatňujúceho občianskoprávne nároky. Takmer všetky trestné činy uvedené v NK sa stíhajú *ex offa*.
- 23 V článku 219 ods. 1 NPK sa uvádza, že „keď sú zhromaždené dostatočné dôkazy o tom, že určitá osoba je vinná zo spáchania trestného činu stíhaného *ex offa*“, je voči tejto osobe vznesené obvinenie a je o tejto skutočnosti informovaná. Môžu sa na ňu vzťahovať rôzne procesné donucovacie opatrenia, pričom sa môže brániť poskytnutím vysvetlení alebo predložením dôkazov.

ZZLD

- 24 Podľa článku 51 zákon za zaštita na ličnite danni (zákon o ochrane osobných údajov) (DV č. 1 zo 4. januára 2002, ďalej len „ZZLD“) je spracúvanie genetických údajov a biometrických údajov na účely individuálnej identifikácie fyzickej osoby povolené len vtedy, ak je úplne nevyhnutné, pokiaľ sú práva a slobody dotknutej osoby primerane zaručené a pokiaľ bolo stanovené právom Únie alebo bulharským právom. Ak toto spracúvanie nie je stanovené právom Únie alebo bulharským právom, musia byť na jeho povolenie dotknuté životne dôležité záujmy alebo údaje musia byť zverejnené dotknutou osobou.

ZMVR

- 25 Podľa článku 6 zákon sa Ministerstvo na vatrešnite raboti (zákon o ministerstve vnútra) (DV č. 53 z 27. júna 2014, ďalej len „ZMVR“) ministerstvo vnútra vykonáva určité hlavné činnosti, vrátane operatívne-pátracej činnosti, sledovacej činnosti a vyšetrovacej činnosti v súvislosti s trestnými činmi a informačnej činnosti.
- 26 Podľa článku 18 ods. 1 ZMVR informačná činnosť spočíva v získavaní, spracúvaní, triedení, uchovávaní a využívaní informácií. Podľa článku 20 ods. 1 tohto zákona je informačná činnosť založená na informáciách, ktoré sú reprodukovateľné alebo ktoré sú predmetom reprodukcie na záznamových nosičoch vypracovaných orgánmi ministerstva vnútra.
- 27 Článok 25 ods. 1 ZMVR oprávňuje ministerstvo vnútra spracúvať osobné údaje na účely výkonu svojich činností. Vzhľadom na článok 6 ZMVR z toho vyplýva, že ministerstvo vnútra spracúva osobné údaje na účely výkonu svojich hlavných činností, konkrétne svojej operatívne-pátracej činnosti, sledovacej činnosti a činnosti vyšetrovania v súvislosti s trestnými činmi.
- 28 Článok 25 ods. 3 ZMVR stanovuje, že spracúvanie osobných údajov sa uskutočňuje podľa tohto zákona v súlade s nariadením GDPR a ZZLD.
- 29 Podľa článku 25a ods. 1 ZMVR je spracúvanie osobných údajov, ktoré obsahuje genetické údaje a biometrické údaje na účely individuálnej identifikácie fyzickej osoby, povolené len za podmienok stanovených v článku 9 nariadenia GDPR alebo v článku 51 ZZLD.
- 30 Podľa článku 27 ZMVR sa údaje registrované políciou podľa článku 68 tohto zákona používajú iba na ochranu národnej bezpečnosti, boj proti trestnej činnosti a udržiavanie verejného poriadku.

31 Článok 68 ZMVR znie takto:

- „1. Policajné orgány vykonávajú policajnú registráciu osôb, ktoré sú obvinené z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offa*. ...
2. Policajná registrácia je kategóriou spracúvania osobných údajov osôb uvedených v odseku 1, ktorá sa vykonáva za podmienok stanovených týmto zákonom.
3. Na účely policajnej registrácie policajné orgány:
 - (1) zhromažďujú osobné údaje uvedené v článku 18 [zákon za bālgarskite lichni dokumenti (zákon o bulharských dokladoch totožnosti)];
 - (2) vykonávajú odbery daktyloskopických odtlačkov osôb a vyhotovujú ich fotografie;
 - (3) vykonávajú odbery vzoriek na vytvorenie profilu DNA osôb.
4. Na vykonanie činností uvedených v bode 1 ods. 3 sa nevyžaduje súhlas osoby.
5. Osoby sú povinné poskytnúť súčinnosť, neprekážať ani inak nebrániť policajným orgánom pri výkone činností uvedených v odseku 3. V prípade, že osoba odmietne dať súhlas, pristúpi sa k úkonom uvedeným v odseku 3 bodoch 2 a 3 so súhlasom sudcu príslušného prvostupňového súdu, do právomoci ktorého patrí trestný čin stíhaný *ex offa*, z ktorého je osoba obvinená, donucovacími prostriedkami.

...“

NRISPR

- 32 Naredba za reda za izvaršvane i snemane na policejska registracija (nariadenie o pravidlách vykonávania a zrušenia policajnej registrácie (DV č. 90 z 31. októbra 2014) v znení uplatniteľnom na konanie vo veci samej (ďalej len „NRISPR“), prijaté na základe článku 68 ods. 7 ZMVR, spresňuje pravidlá pre vykonávanie policajnej registrácie upravenej v tomto článku.
- 33 Podľa článku 2 NRISPR sú cieľom policajnej registrácie ochrana národnej bezpečnosti, boj proti trestnej činnosti a udržiavanie verejného poriadku.
- 34 Podľa článku 11 ods. 2 NRISPR je osobe, ktorú má polícia zaregistrovať, predložené na vyplnenie vyhlásenie, v ktorom môže vyjadriť svoj súhlas alebo nesúhlas, pokiaľ ide o opatrenia týkajúce sa vyhotovenia fotografií, odberu daktyloskopických odtlačkov a odberu vzorky DNA. Podľa článku 11 ods. 4 NRISPR polícia podá v prípade nesúhlasu tejto osoby žiadosť na príslušný súd, aby povolil nútený výkon týchto opatrení.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 35 Bulharské orgány začali na základe článku 255 NK trestné stíhanie pre podvod pri stanovení a platení daňových dlhov proti dvom obchodným spoločnostiam.

- 36 Uznesením prijatým 1. marca 2021 na základe článku 219 NPK, ktoré bolo V.S. doručené 15. marca 2021, bolo voči V. S. vznesené obvinenie. Na základe článku 321 ods. 3 bodu 2 NK v spojení s odsekom 2 tohto článku jej bolo vytýkané, že sa spolu s ďalšími tromi osobami zúčastnila na organizovanej zločineckej skupine vytvorenej na účely obohatenia sa, aby tak spoločne spáchali na bulharskom území trestné činy podľa článku 255 NK.
- 37 Po doručení uvedeného uznesenia o vznesení obvinenia bola V. S. vyzvaná, aby sa podrobila policajnej registrácii. Vyplnila formulár vyhlásenia, v ktorom uviedla, že bola informovaná o tom, že existuje právny základ pre takýto postup a že sa odmieta podrobiť získaniu daktyloskopických a fotografických údajov, ktoré sa jej týkajú, na účely ich registrácie a odberu vzorky na vytvorenie jej profilu DNA. Polícia toto získavanie nevykonala a obrátila sa na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 38 V žiadosti policajných orgánov zaslanej vnútroštátnemu súdu sa uvádza, že boli zhromaždené dostatočné dôkazy o vine osôb stíhaných v dotknutom trestnom konaní vrátane V. S. Spresňuje sa v nej, že proti V. S. sa oficiálne vedie trestné stíhanie pre spáchanie trestného činu podľa článku 321 ods. 3 bodu 2 NK v spojení s odsekom 2 tohto článku a že sa odmietla podrobiť získaniu daktyloskopických a fotografických údajov, ktoré sa jej týkajú, na účely ich registrácie a odberu vzorky na vytvorenie jej profilu DNA, pričom sa cituje právny základ pre získavanie týchto údajov. V tejto žiadosti sa napokon požaduje, aby vnútroštátny súd povolil nútený výkon tohto získania. K uvedenej žiadosti boli priložené len kópie uznesenia o vznesení obvinenia voči V. S. a vyhlásenia, v ktorom odmietla dať svoj súhlas s policajnou registráciou.
- 39 Vnútroštátny súd má pochybnosti o zlučiteľnosti zákonných a iných právnych predpisov bulharského práva uplatniteľných na policajnú registráciu s právom Únie.
- 40 V prvom rade vnútroštátny súd uvádza, že ustanovenia článku 25 ods. 3 a článku 25a ZMVR odkazujú na nariadenie GDPR, a nie na smernicu 2016/680. Uvádza však, že hoci sa toto nariadenie podľa svojho článku 2 ods. 2 písm. d) neuplatňuje na spracúvanie osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania a stíhania, článok 1 ods. 1 tejto smernice takéto spracúvanie upravuje. Rovnako poznamenáva, že článok 9 uvedeného nariadenia výslovne zakazuje spracúvanie genetických a biometrických údajov a že boj proti trestnej činnosti nepatrí medzi výnimky z tohto zákazu stanovené v odseku 2 tohto článku. Nakoniec dodáva, že článok 51 ZZLD nemôže byť sám osebe základom prípustnosti spracúvania biometrických a genetických údajov, pretože toto spracúvanie musí byť stanovené v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve.
- 41 S prihliadnutím na tieto skutočnosti sa vnútroštátny súd pýta, či sa možno domnievať, že napriek odkazu na článok 9 nariadenia GDPR je spracúvanie genetických a biometrických údajov na trestnoprávne účely prípustné podľa vnútroštátneho práva, a to vzhľadom na skutočnosť, že je jasne povolené článkom 10 smernice 2016/680, aj keď táto smernica nie je uvedená v uplatniteľných ustanoveniach ZMVR.
- 42 V druhom rade v prípade, že by sa dospelo k záveru, že článok 10 smernice 2016/680 bol správne prebratý do vnútroštátneho práva alebo že v tomto práve existuje platný právny základ pre spracúvanie biometrických a genetických údajov, sa vnútroštátny súd pýta, či je splnená požiadavka uvedená v článku 10 písm. a) tejto smernice, podľa ktorej musí byť takéto spracúvanie povolené právom Únie alebo právom členského štátu, ak existuje rozpor medzi uplatniteľnými ustanoveniami vnútroštátneho práva.

- 43 Vnútroštátny súd sa totiž domnieva, že existuje rozpor medzi článkom 25a ZMVR, ktorý tým, že odkazuje na článok 9 nariadenia GDPR, zrejme nepovoľuje odber biometrických a genetických údajov, a článkom 68 ZMVR, ktorý ho jednoznačne povoľuje.
- 44 V treťom rade vnútroštátny súd uvádza, že podľa článku 219 ods. 1 NPK je na vznesenie obvinenia voči určitej osobe nevyhnutné zhromaždiť dostatočné dôkazy o jej vine. V tejto súvislosti sa pýta, či kritérium stanovené v tomto ustanovení zodpovedá kritériu uvedenému v článku 6 písm. a) smernice 2016/680, ktorý sa týka osôb, v prípade ktorých sa možno „odôvodnene domnievať, že spáchali... trestný čin“. Zastáva skôr názor, že na spracúvanie biometrických a genetických údajov je nevyhnutné zhromaždiť presvedčivejšie dôkazy, ako sú tie, ktoré sú podľa NPK nevyhnutné na vznesenie obvinenia voči určitej osobe, pretože toto vznesenie obvinenia slúži na informovanie tejto osoby o podozreniach voči nej a o jej možnosti brániť sa.
- 45 Vnútroštátny súd ďalej konštatuje, že článok 68 ZMVR nestanovuje, že v rámci konania o nútenom výkone policajnej registrácie musí vykonať nejaké preskúmanie existencie odôvodnenosti v zmysle článku 6 písm. a) smernice 2016/680. Naopak, podľa tohto článku ZMVR mu stačí konštatovať, že osoba bola obvinená z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offe*. Nemá teda právomoc posúdiť, či existujú dostatočné alebo závažné dôkazy na podporu tohto vznesenia obvinenia a navyše nemá prakticky možnosť vykonať takéto posúdenie, keďže nemá prístup k spisu, ale len ku kópiám uznesenia o vznesení obvinenia a vyhlásenia o odmietnutí získania údajov políciou. Preto sa pýta, či za týchto podmienok osoba, ktorá odmietla poskytnúť polícii fotografické, daktyloskopické a genetické údaje, ktoré sa jej týkajú, bude môcť využívať účinnú súdnu ochranu a rešpektovanie práva na prezumpciu nevinu, ktoré sú zaručené v článkoch 47 a 48 Charty.
- 46 Vo štvrtom rade vnútroštátny súd z článku 4 ods. 1 písm. b) a c), článku 8 ods. 1 a 2 a z článku 10 smernice 2016/680 vyvodzuje, že vnútroštátne právo musí príslušným orgánom priznať určitú mieru voľnej úvahy pri získavaní biometrických a genetických údajov prostredníctvom vyhotovovania fotografií a daktyloskopických otlakov, ako aj prostredníctvom odberu vzoriek DNA. Podľa neho sa táto voľná úvaha musí vzťahovať tak na otázku, či sa musí toto získanie uskutočniť, ako aj na otázku, či sa má vzťahovať na všetky vyššie uvedené kategórie. Napokon sa domnieva, že z požiadavky „úplnej nevyhnutnosti“ uvedenej v článku 10 tejto smernice sa musí vyvodiť, že získanie takýchto údajov je možné iba vtedy, ak existuje náležité odôvodnenie jeho nevyhnutnosti.
- 47 Vnútroštátny súd však poznamenáva, že policajná registrácia sa záväzne vzťahuje na všetky osoby obvinené z úmyselných trestných činov stíhaných *ex offe* a na tri kategórie osobných údajov uvedených v tomto článku, teda fotografie, daktyloskopické odtlačky a odber vzoriek DNA.
- 48 Navyše zdôrazňuje, že ZMVR uvádza iba ciele takéhoto spracúvania osobných údajov, a to vedenie vyšetrovania, vrátane vyšetrovania na účely ochrany národnej bezpečnosti, boja proti trestnej činnosti a udržiavania verejného poriadku. Naopak vnútroštátna právna úprava nevyžaduje, aby sa určila konkrétna nevyhnutnosť získavania biometrických a genetických údajov a aby sa posúdilo, či sú postačujúce všetky tieto údaje alebo len niektoré z nich.
- 49 Vnútroštátny súd sa teda pýta, či podmienka policajnej registrácie stanovená vnútroštátnym právom, podľa ktorej musí byť dotknutá osoba obvinená z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offe*, stačí na splnenie požiadaviek článku 4 ods. 1 písm. a) a c), článku 8 ods. 1 a 2 a článku 10 smernice 2016/680.

- 50 Za týchto okolností Specializiran nakazatelen säd (Špecializovaný trestný súd, Bulharsko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Bol článok 10 smernice 2016/680 platne prebratý, keď vnútroštátny právny predpis – článok 25 ods. 3 a článok 25a [ZMVR] – odkazuje na podobné ustanovenie, a to článok 9 [nariadenia GDPR]?
 2. Je splnená požiadavka stanovená v článku 10 písm. a) smernice 2016/680 v spojení s článkami 52, 3 a 8 [Charty], podľa ktorej akékoľvek obmedzenie nedotknuteľnosti osoby a ochrany osobných údajov musí byť stanovené zákonom, keď existujú vzájomne si odporujúce vnútroštátne predpisy týkajúce sa prípustnosti spracúvania genetických a biometrických údajov na účely policajnej registrácie?
 3. Je v súlade s článkom 6 písm. a) smernice 2016/680 v spojení s článkom 48 [Charty], že vnútroštátny zákon – článok 68 ods. 4 [ZMVR] –, ktorý stanovuje povinnosť súdu nariadiť nútené získavanie osobných údajov (prostredníctvom fotografií, daktyloskopických otlakov a vzoriek DNA), ak osoba, ktorá je obvinená z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offio*, odmietne dobrovoľnú súčinnosť pri získavaní týchto osobných údajov, pričom súd nemôže posúdiť, či sa možno odôvodnene domnievať, že táto osoba spáchala trestný čin, z ktorého je obvinená?
 4. Je s článkom 10, článkom 4 ods. 1 písm. a) a c), ako aj s článkom 8 ods. 1 a ods. 2 smernice 2016/680 zlučiteľný vnútroštátny zákon – článok 68 ods. 1 až 3 [ZMVR] –, ktorý zhotovenie fotografií, odber daktyloskopických otlakov a odber vzoriek na vytvorenie profilu DNA stanovuje ako všeobecné pravidlo pre všetky osoby, ktoré sú obvinené z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offio*?“
- 51 Listom z 5. augusta 2022 Sofijski gradski säd (Mestský súd Sofia, Bulharsko) informoval Súdny dvor o tom, že na základe legislatívnej zmeny, ktorá nadobudla účinnosť 27. júla 2022, bol Specializiran nakazatelen säd (Špecializovaný trestný súd) zrušený a že niektoré trestné veci prejednávané na tomto súde, vrátane vecí samej, boli od tohto dátumu postúpené Sofijski gradski säd (Mestský súd Sofia).

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a druhej otázke

- 52 Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 10 písm. a) smernice 2016/680 v spojení s článkami 3, 8 a 52 Charty má vykladať v tom zmysle, že získavanie biometrických a genetických údajov policajnými orgánmi, aby mohli viesť svoje vyšetrovania na účely boja proti trestnej činnosti a udržiavania verejného poriadku, je prípustné podľa práva členského štátu v zmysle článku 10 písm. a) smernice 2016/680, ak na jednej strane vnútroštátne predpisy, ktoré tvoria právny základ tohto povolenia, odkazujú na článok 9 nariadenia GDPR, pričom preberajú obsah uvedeného článku 10 smernice 2016/680, a na druhej strane sa zdá, že tieto vnútroštátne ustanovenia stanovujú protichodné požiadavky, pokiaľ ide o prípustnosť takéhoto získavania.

O prípustnosti

- 53 Vo svojich písomných pripomienkach Komisia spochybňuje prípustnosť prvej a druhej otázky z dôvodu, že vnútroštátny súd sa na jednej strane snaží len zistiť, či vnútroštátne právo skutočne prebralo článok 10 smernice 2016/680 bez toho, aby vyjadril akékoľvek pochybnosti alebo vzniesol otázky týkajúce sa presného zmyslu tohto článku, a na druhej strane neuviedol dôvody, ktoré ho viedli k tomu, aby si kládol otázky v súvislosti s výkladom alebo platnosťou dotknutých ustanovení práva Únie, čo je v rozpore s článkom 94 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
- 54 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora platí, že prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a nesie zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní na vydanie svojho rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto pokiaľ sa predložené otázky týkajú výkladu alebo platnosti právneho predpisu Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť. Z toho vyplýva, že pri otázkach položených vnútroštátnymi súdmi platí domnienka relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, ak ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na uvedené otázky (rozsudok z 20. októbra 2022, Digi, C-77/21, EU:C:2022:805, bod 17 a citovaná judikatúra).
- 55 V tejto súvislosti platí, že na to, aby Súdny dvor mohol podať výklad práva Únie, ktorý bude pre vnútroštátny súd užitočný, návrh na začatie prejudiciálneho konania musí podľa článku 94 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora obsahovať uvedenie dôvodov, pre ktoré sa vnútroštátny súd rozhodol položiť otázku o výklade alebo platnosti určitých ustanovení práva Únie, ako aj súvislosti, ktoré vnútroštátny súd vidí medzi týmito ustanoveniami a vnútroštátnou právnou úpravou uplatniteľnou v spore vo veci samej (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. júla 2015, Gullotta a Farmacia di Gullotta Davide & C., C-497/12, EU:C:2015:436, bod 17, ako aj citovanú judikatúru).
- 56 Pokiaľ ide o prvú a druhú otázku, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že v rámci konania vo veci samej sa vnútroštátny súd pýta, či je podmienka uvedená v článku 10 písm. a) smernice 2016/680, podľa ktorej musí byť spracúvanie genetických a biometrických údajov uvedených v tomto článku prípustné podľa práva Únie alebo práva členského štátu, splnená, pokiaľ ide o policajnú registráciu dotknutú v tejto veci.
- 57 Vnútroštátny súd v tomto návrhu v podstate uvádza, že práve v tomto kontexte žiada Súdny dvor o informácie týkajúce sa výkladu tejto podmienky. Svojou prvou otázkou sa pýta, či tento článok 10 bol správne prebratý ustanovením vnútroštátneho práva, ktoré odkazuje len na článok 9 nariadenia GDPR, ale ktorého obsah zodpovedá obsahu uvedeného článku 10. Ďalej v prípade kladnej odpovede sa svojou druhou otázkou pýta, či možno získavanie biometrických a genetických údajov na účely ich registrácie políciou považovať za „prípustné podľa práva členského štátu“ v zmysle písmena a) tohto článku, teda za „ustanovené zákonom“ v zmysle článku 52 ods. 1 Charty, ak sa zdá, že ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré predstavujú právny základ tohto spracúvania, stanovujú protichodné pravidlá, pokiaľ ide o prípustnosť takéhoto spracúvania.

- 58 V dôsledku toho vnútroštátny súd v návrhu na začatie prejudiciálneho konania jasne identifikoval uplatniteľné ustanovenia práva Únie, otázky, ktoré má v súvislosti s výkladom tohto práva, a dôvody, ktoré ho viedli k položeniu prvej a druhej otázky Súdnemu dvoru. Z tohto návrhu okrem toho jasne vyplýva, že výklad uvedených ustanovení súvisí s predmetom konania vo veci samej, keďže prípadné konštatovanie vnútroštátneho súdu na základe informácií poskytnutých Súdnym dvorom, že predmetné ustanovenia vnútroštátneho práva nespĺňajú podmienku uvedenú v článku 10 písm. a) smernice 2016/680, ho môže viesť k zamietnutiu žiadosti policajných orgánov, ktorá mu bola predložená, smerujúcej k nútenému získaniu genetických a biometrických údajov V.S. na účely ich registrácie.
- 59 Z toho vyplýva, že prvá a druhá otázka sú prípustné.

O veci samej

- 60 Na úvod treba poznamenať, že hoci sa druhá otázka týka článkov 3, 8 a 52 Charty, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že otázky vnútroštátneho súdu sa týkajú len toho, či vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej spĺňa požiadavku uvedenú v odseku 1 tohto posledného uvedeného článku, podľa ktorej musí byť akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v Charte stanovené zákonom. V dôsledku toho sa preskúmanie prvej a druhej otázky musí vykonať len s ohľadom na tento samotný článok 52 Charty.
- 61 V prvom rade treba uviesť, že vzhľadom na odôvodnenie 19 nariadenia GDPR, ako aj na odôvodnenia 9 až 12 smernice 2016/680 a na základe článku 2 ods. 1 a článku 9 ods. 1 a 2 tejto smernice v závislosti od toho, či sa určité spracúvanie osobných údajov „príslušným orgánom“ v zmysle článku 3 ods. 7 tejto smernice vykonáva na účely uvedené v článku 1 ods. 1 tejto smernice, teda na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a predchádzania takémuto ohrozeniu, alebo na iné ako tieto účely, bude pravdepodobne patriť do pôsobnosti buď osobitných pravidiel uvedenej smernice, alebo všeobecných pravidiel tohto nariadenia, okrem výnimiek z týchto pôsobností taxatívne uvedených v článku 2 ods. 3 tej istej smernice a v článku 2 ods. 2 uvedeného nariadenia.
- 62 Konkrétne treba uviesť, že tak článok 9 nariadenia GDPR, ako aj článok 10 smernice 2016/680 obsahujú ustanovenia upravujúce spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov, ktoré sa považujú za citlivé údaje, vrátane genetických a biometrických údajov.
- 63 V tejto súvislosti sa v článku 10 smernice 2016/680 stanovuje, že spracúvanie takýchto citlivých údajov je možné „len vtedy, ak je úplne nevyhnutné, podlieha primeraným zárukám ochrany práv a slobôd dotknutej osoby“ a len v troch prípadoch, najmä podľa písmena a) uvedeného článku, keď je toto spracúvanie prípustné podľa práva Únie alebo práva členského štátu. Naproti tomu článok 9 ods. 1 nariadenia GDPR v zásade stanovuje zákaz spracúvania uvedených citlivých údajov spolu so zoznamom situácií vymenovaných v tomto článku 9 ods. 2, v ktorých možno udeliť výnimku z tohto zákazu, pričom v tomto zozname sa neuvádza situácia, ktorá by spĺňala požiadavku stanovenú v článku 10 písm. a) tejto smernice, zodpovedajúca spracúvaniu údajov na účely, ktoré sú uvedené v článku 1 ods. 1 uvedenej smernice. Z toho vyplýva, že zatiaľ čo spracúvanie biometrických a genetických údajov príslušnými orgánmi na účely, na ktoré sa vzťahuje smernica 2016/680, môže byť prípustné za predpokladu, že je v súlade s požiadavkami uvedenými v článku 10 tejto smernice úplne nevyhnutné, podporené primeranými zárukami a stanovené právom Únie alebo vnútroštátnym právom, nemusí to nevyhnutne platiť v prípade spracúvania tých istých údajov, ktoré patria do pôsobnosti nariadenia GDPR.

- 64 V druhom rade rozsah požiadavky uvedenej v článku 10 písm. a) smernice 2016/680, podľa ktorej musí byť spracúvanie osobných údajov „prípustné podľa práva Únie alebo práva členského štátu“, sa musí určiť s prihliadnutím na požiadavku stanovenú v článku 52 ods. 1 Charty, podľa ktorej musí byť akékoľvek obmedzenie výkonu základného práva „ustanovené zákonom“.
- 65 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že táto požiadavka znamená, že právny základ umožňujúci takéto obmedzenie musí dostatočne jasne a presne vymedziť jeho rozsah [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2020, *État luxembourgeois* (Právo na opravný prostriedok proti žiadosti o informácie v daňových veciach), C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, bod 76, ako aj citovanú judikatúru].
- 66 Okrem toho z judikatúry pripomenutej v predchádzajúcom bode tohto rozsudku vyplýva, že nemôžu existovať nejasnosti, pokiaľ ide o ustanovenia práva Únie, na základe ktorých môže vnútroštátne právo povoliť spracúvanie biometrických a genetických údajov, o aké ide vo veci samej, a pokiaľ ide o uplatniteľné podmienky, ktorými sa toto povolenie riadi. Dotknuté osoby a príslušné súdy totiž musia mať možnosť presne určiť najmä podmienky, za ktorých sa takéto spracúvanie môže uskutočniť, ako aj účely, na ktoré sa môže legálne vykonávať. Pravidlá nariadenia GDPR a pravidlá smernice uplatniteľné na tieto požiadavky sa pritom môžu líšiť.
- 67 Vnútroštátny zákonodarca teda síce môže v rámci toho istého legislatívneho nástroja stanoviť spracúvanie osobných údajov na účely, na ktoré sa vzťahuje smernica 2016/680, ako aj na iné účely, na ktoré sa vzťahuje nariadenie GDPR, je však povinný v súlade s požiadavkami uvedenými v predchádzajúcom bode tohto rozsudku sa uistiť o tom, že nedošlo k nejasnostiam, pokiaľ ide o uplatniteľnosť jedného z týchto dvoch aktov Únie na získavanie biometrických a genetických údajov.
- 68 V treťom rade, pokiaľ ide o otázky vnútroštátneho súdu v súvislosti s možným nesprávnym prebratím smernice 2016/680, je potrebné rozlišovať medzi ustanoveniami vnútroštátneho práva, ktoré zabezpečujú prebratie tejto smernice, najmä jej článku 10, a ustanoveniami, na základe ktorých možno spracúvanie údajov patriacich do osobitných kategórií uvedených v tomto článku, najmä biometrických a genetických údajov, povoliť v zmysle tohto článku 10 písm. a).
- 69 V tejto súvislosti, ako vyplýva z článku 63 ods. 1 druhého pododseku smernice 2016/680, táto smernica výslovne stanovuje povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby predpisy potrebné na jej vykonanie obsahovali odkaz na túto smernicu alebo aby bol takýto odkaz vykonaný pri ich úradnom uverejnení, čo v každom prípade znamená prijatie osobitného aktu na prebratie uvedenej smernice [pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. februára 2021, *Komisia/Španielsko* (Smernica o osobných údajoch – Oblasť trestného práva) C-658/19, EU:C:2021:138, bod 16 a citovanú judikatúru], avšak nevyžaduje, aby ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré umožňujú spracúvanie údajov patriacich do pôsobnosti tejto smernice, obsahovali takýto odkaz. Článok 63 ods. 4 smernice 2016/680 sa tak obmedzuje na stanovenie, že členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.
- 70 Napokon treba uviesť, že ak bola smernica správne prebratá, jej účinky sa dotýkajú jednotlivcov prostredníctvom vykonávacích opatrení prijatých dotknutým členským štátom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. mája 1986, *Johnston*, 222/84, EU:C:1986:206, bod 51) na rozdiel od nariadenia, ktorého ustanovenia majú vo všeobecnosti okamžitý účinok vo vnútroštátnych právnych poriadkoch bez toho, aby vnútroštátne orgány museli prijať vykonávacie opatrenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. apríla 2022, *IFAP*, C-447/20 a C-448/20, EU:C:2022:265,

bod 88, ako aj citovanú judikatúru). Z toho vyplýva, že ak vnútroštátny zákonodarca stanovuje spracúvanie biometrických a genetických údajov príslušnými orgánmi v zmysle článku 3 bodu 7 smernice 2016/680, ktoré môžu patriť buď do pôsobnosti tejto smernice, alebo do pôsobnosti nariadenia GDPR, môže v záujme jasnosti a presnosti výslovne odkázať jednak na ustanovenia vnútroštátneho práva zabezpečujúce prebratie článku 10 tejto smernice a jednak na článok 9 tohto nariadenia. Naproti tomu táto požiadavka jasnosti a presnosti navyše nemôže vyžadovať zmienku o uvedenej smernici.

- 71 Vo štvrtom rade treba pripomenúť, že povinnosť členského štátu prijať všetky opatrenia potrebné na dosiahnutie výsledku stanoveného smernicou, ktorá je uvedená v článku 288 treťom odseku ZFEÚ, je záväzná pre všetky orgány členských štátov, vrátane súdnych orgánov v rámci ich právomocí. Z toho vyplýva, že vnútroštátne súdy sú pri uplatňovaní vnútroštátneho práva povinné vykladať ho v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a účel dotknutej smernice tak, aby sa dosiahol ňou sledovaný výsledok (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. novembra 2019, Profi Credit Polska, C-419/18 a C-483/18, EU:C:2019:930, body 73 a 75, ako aj citovanú judikatúru).
- 72 V dôsledku toho v prípade zjavného rozporu, aký opísal vnútroštátny súd v rámci druhej otázky, medzi na jednej strane ustanoveniami vnútroštátnej právnej úpravy, ktoré zrejme vylučujú spracúvanie genetických a biometrických údajov príslušnými orgánmi na účely, na ktoré sa vzťahuje smernica 2016/680, a na druhej strane inými ustanoveniami tejto právnej úpravy, ktoré takéto spracúvanie povoľujú, je tento súd povinný vykladať tieto ustanovenia tak, aby sa zachoval potrebný účinok tejto smernice. Konkrétne ak zistí, že existujú ustanovenia, ktoré môžu spĺňať požiadavku uvedenú v článku 10 písm. a) uvedenej smernice, prislúcha mu overiť, či tieto ustanovenia nemajú v skutočnosti inú pôsobnosť než ustanovenia, s ktorými sa zdajú byť v rozpore.
- 73 V tejto súvislosti treba najmä zdôrazniť, že článok 9 ods. 2 smernice 2016/680 nevylučuje spracúvanie biometrických a genetických údajov príslušnými orgánmi v zmysle článku 3 bodu 7 tejto smernice v rámci iných úloh, než sú tie, ktoré sú vykonávané na účely uvedené v článku 1 ods. 1 uvedenej smernice. Rovnako, ako vyplýva z bodu 63 tohto rozsudku, článok 9 nariadenia GDPR, ktorý sa uplatňuje na spracúvanie týchto údajov, pokiaľ sa naň nevzťahujú výnimky taxatívne vymenované v jeho článku 2 ods. 2, ho absolútne nezakazuje pod podmienkou, že toto spracúvanie zodpovedá jednej zo situácií uvedených v článku 9 ods. 2 uvedeného nariadenia. Za týchto podmienok vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či sa odkaz na nariadenie GDPR v týchto vnútroštátnych ustanoveniach v skutočnosti netýka spracúvania údajov vykonávaného príslušnými orgánmi na iné účely než tie, na ktoré sa vzťahuje smernica 2016/680, aby uvedené ustanovenia neboli v rozpore s ustanoveniami, ktoré v súlade s článkom 10 písm. a) tejto smernice stanovujú spracúvanie takýchto údajov na účely, na ktoré sa vzťahuje uvedená smernica.
- 74 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že ustanovenia vnútroštátneho práva, z ktorých vychádzajú otázky položené vnútroštátnym súdom, sú hmotnoprávne ustanovenia upravujúce činnosti ministerstva vnútra. Prvé z týchto ustanovení stanovuje, že spracúvanie osobných údajov týmto ministerstvom sa vykonáva na základe tohto zákona v súlade s nariadením GDPR a vnútroštátnym právnym aktom, ktorým sa preberá smernica 2016/680, a druhé z uvedených ustanovení stanovuje, že spracúvanie osobných údajov obsahujúcich genetické a biometrické údaje na účely individuálnej identifikácie fyzickej osoby je povolené len za podmienok stanovených v článku 9 uvedeného nariadenia alebo v ustanovení vnútroštátneho práva, ktorým sa preberá článok 10 uvedenej smernice. Z tohto rozhodnutia ďalej tiež vyplýva, že

hmotnoprávne ustanovenie, ktoré poskytuje výslovný právny základ pre získavanie biometrických a genetických údajov v rámci policajnej registrácie, slúži výlučne na účely ochrany národnej bezpečnosti, boja proti trestnej činnosti a udržiavania verejného poriadku.

- 75 V dôsledku toho vnútroštátnemu súdu prináleží preskúmať, či možno dvojité odkazy na článok 9 nariadenia GDPR a na ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré preberá uvedený článok 10, odôvodniť tým, že pôsobnosť hmotnoprávneho ustanovenia obsahujúceho takýto dvojité odkazy sa vzťahuje na všetky činnosti služieb ministerstva vnútra, ktoré podľa informácií bulharskej vlády zahŕňajú tak činnosti uvedené v článku 1 ods. 1 uvedenej smernice, ako aj iné činnosti, ktoré môžu patriť do pôsobnosti uvedeného nariadenia. Navyše tomuto súdu prináleží, aby sa ubezpečil, že najmä pokiaľ ide o hmotnoprávne ustanovenie, ktoré poskytuje právny základ pre získavanie biometrických a genetických údajov v rámci policajnej registrácie, možno všetky relevantné ustanovenia vnútroštátneho práva vykladať v súlade s právom Únie v tom zmysle, že z týchto ustanovení dostatočne jasne, presne a jednoznačne vyplýva, v akých prípadoch sa uplatňujú pravidlá vnútroštátneho práva, ktorými sa preberá predmetná smernica, a v akých prípadoch sú relevantné pravidlá nariadenia GDPR.
- 76 Vzhľadom na všetko, čo bolo uvedené vyššie, treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 10 písm. a) smernice 2016/680 v spojení s článkom 52 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že spracúvanie biometrických a genetických údajov policajnými orgánmi, aby mohli viesť svoje vyšetrovania na účely boja proti trestnej činnosti a udržiavania verejného poriadku, je prípustné podľa práva členského štátu v zmysle článku 10 písm. a) tejto smernice za predpokladu, že právo tohto členského štátu obsahuje dostatočne jasný a presný právny základ pre povolenie uvedeného spracúvania. Skutočnosť, že vnútroštátny legislatívny akt, ktorý obsahuje takýto právny základ, okrem toho odkazuje na nariadenie GDPR, a nie na smernicu 2016/680, nemôže sama osebe spochybniť existenciu takéhoto povolenia, pokiaľ z výkladu všetkých uplatniteľných ustanovení vnútroštátneho práva dostatočne jasne, presne a jednoznačne vyplýva, že predmetné spracúvanie biometrických a genetických údajov patrí do pôsobnosti tejto smernice, a nie do pôsobnosti tohto nariadenia.

O tretej otázke

- 77 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 6 písm. a) smernice 2016/680, ako aj články 47 a 48 Charty majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že v prípade, že osoba obvinená z úmyselného trestného činu stíhaného *ex officio* odmietne dobrovoľnú súčinnosť pri získavaní biometrických a genetických údajov, ktoré sa jej týkajú, na účely ich registrácie, je príslušný trestný súd povinný povoliť nútený výkon tohto získania bez toho, aby mal právomoc posúdiť, či sa možno odôvodnene domnievať, že dotknutá osoba spáchala trestný čin, z ktorého je obvinená.
- 78 Na úvod treba uviesť, že túto otázku položil vnútroštátny súd v súvislosti s trestným konaním, v rámci ktorého sa uplatní ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré stanovuje, že v prípade, že dotknutá osoba odmietne súčinnosť pri získavaní biometrických a genetických údajov, ktoré sa jej týkajú, na účely ich registrácie vykonávanej na účely, na ktoré sa vzťahuje článok 1 ods. 1 smernice 2016/680, je súd príslušný na rozhodovanie o trestnej zodpovednosti tejto osoby oprávnený povoliť toto získanie. To isté ustanovenie vnútroštátneho práva sa okrem toho uplatní na údaje týkajúce sa osôb obvinených z úmyselných trestných činov stíhaných *ex officio*. Podľa informácií vnútroštátneho súdu je veľká väčšina trestných činov upravených v Trestnom zákone úmyselná

a takmer všetky sú stíhané *ex offo*. Podľa pravidiel bulharského trestného konania je voči osobe vznesené obvinenie, ak sú zhromaždené dostatočné dôkazy o tom, že táto osoba je vinná zo spáchania trestného činu stíhaného *ex offo*.

- 79 Okrem toho podľa spresnení, ktoré poskytla bulharská vláda v rámci písomných odpovedí na otázky položené Súdnym dvorom, pravidlá bulharského trestného konania stanovujú, že k vzneseniu obvinenia môže dôjsť kedykoľvek v prípravnom konaní, ktoré je prvou fázou trestného konania, v priebehu ktorého sa vykonáva vyšetrovanie a získavanie dôkazov, a v každom prípade pred ukončením vyšetrovania. Ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu a ako tiež spresňuje bulharská vláda, dotknutá osoba môže následne po tomto vznesení obvinenia uviesť skutočnosti na svoju obhajobu, najmä vo fáze poskytnutia vyšetrovacieho materiálu, ktorá nasleduje po skončení vyšetrovania.
- 80 Vnútroštátny súd však uvádza, že predmetná vnútroštátna právna úprava nepriznáva súdu, ktorý povoľuje získavanie biometrických a genetických údajov týkajúcich sa obvinenej osoby na účely ich registrácie, právomoc posúdiť dôkazy, na ktorých sa toto vznesenie obvinenia zakladá, čo prináleží vyšetrovacím orgánom. Okrem toho spresňuje, že tento súd rozhoduje o tejto žiadosti o povolenie len na základe kópie uznesenia o vznesení obvinenia a vyhlásenia, ktorým dotknutá osoba odmieta dať svoj súhlas na získavanie týchto údajov.
- 81 V tejto súvislosti treba konštatovať, že tretia otázka vnútroštátneho súdu je rozdelená, ako navrhujú bulharská vláda a Komisia, na tri časti. Po prvé sa vnútroštátny súd pýta, či článok 6 písm. a) smernice 2016/680, ktorý odkazuje na kategóriu osôb, v prípade ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že spáchali alebo sa chystajú spáchať trestný čin, bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje nútené získavanie biometrických a genetických údajov týkajúcich sa fyzickej osoby na účely ich registrácie, v prípade ktorej existujú dostatočné dôkazy o tom, že je vinná zo spáchania úmyselného trestného činu stíhaného *ex offo*, čo na základe vnútroštátneho práva umožňuje, aby sa voči nej vznieslo obvinenie. Po druhé sa pýta, či vzhľadom na medze voľnej úvahy súdu, ktorý má rozhodnúť o nútenom výkone takehoto získania, je tento súd schopný zaručiť dotknutej osobe účinnú súdnu ochranu v súlade s článkom 47 Charty. Po tretie sa pýta, či napriek týmto medziam možno zaručiť rešpektovanie práva na prezumpciu nevinu stanoveného v článku 48 Charty.

O rozsahu pôsobnosti článku 6 písm. a) smernice 2016/680

- 82 V článku 6 smernice 2016/680 sa vyžaduje, aby členské štáty stanovili, že prevádzkovateľ je „v príslušných prípadoch a v najväčšej možnej miere“ povinný jasne rozlišovať medzi osobnými údajmi rôznych kategórií dotknutých osôb, ako sú kategórie uvedené v písmenách a) až d) tohto článku, konkrétne osoby, v prípade ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že spáchali alebo sa chystajú spáchať trestný čin, osoby odsúdené za spáchanie trestného činu, obeť trestného činu, alebo osoby, v prípade ktorých sú na základe určitých skutočností dôvody domnievať sa, že sú alebo by mohli byť obeťami trestného činu, a napokon iné tretie osoby v súvislosti s trestným činom, ako sú napríklad osoby, ktoré môžu byť vyzvané, aby svedčili v rámci vyšetrovania v súvislosti s trestnými činmi alebo v rámci následného trestného konania, osoby, ktoré môžu poskytnúť informácie o trestných činoch, alebo kontaktné osoby či spoločníci niektorej z osôb uvedených v písmenách a) a b) uvedeného článku.
- 83 Členské štáty teda musia zabezpečiť, aby sa jasne rozlišovalo medzi údajmi rôznych kategórií dotknutých osôb, aby – ako zdôraznil generálny advokát v bode 27 svojich návrhov – nedochádzalo k rovnakému stupňu zásahu do ich základného práva na ochranu ich

osobných údajov, a to bez ohľadu na to, do ktorej kategórie patria. V tejto súvislosti, ako vyplýva z odôvodnenia 31 smernice 2016/680, kategória osôb vymedzená v článku 6 písm. a) uvedenej smernice zodpovedá kategórii osôb podozrivých zo spáchania trestného činu.

- 84 Zo znenia článku 6 smernice 2016/680 však vyplýva, že povinnosť, ktorú toto ustanovenie ukladá členským štátom, nie je absolútna. Na jednej strane formulácia „v príslušných prípadoch a v najväčšej možnej miere“ obsiahnutá v tomto článku naznačuje, že je na prevádzkovateľovi, aby v každom jednotlivom prípade určil, či možno jasne rozlišovať medzi osobnými údajmi rôznych kategórií dotknutých osôb. Na druhej strane slovné spojenie „ako sú napríklad“ uvedené v tomto článku naznačuje, že kategórie osôb, ktoré sú v ňom vymenované, nemajú taxatívnu povahu.
- 85 Navyše treba uviesť, že existencia dostatočného počtu dôkazov o vine osoby v zásade umožňuje odôvodnene sa domnievať, že táto osoba spáchala predmetný trestný čin. Preto sa zdá, že vnútroštátne právne predpisy, ktoré stanovujú nútené získavanie biometrických a genetických údajov fyzických osôb na účely ich registrácie, ak existujú dostatočné dôkazy o tom, že dotknutá osoba je vinná zo spáchania trestného činu, sú v súlade s cieľom článku 6 písm. a) smernice 2016/680.
- 86 Z vyššie uvedeného vyplýva, že článok 6 písm. a) smernice 2016/680 nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje nútené získavanie biometrických a genetických údajov na účely ich registrácie, ktoré sa týkajú osôb, v prípade ktorých existujú dostatočné dôkazy o tom, že sú vinné z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offio*, a voči ktorým bolo z tohto dôvodu vznesené obvinenie.

O dodržiavaní práva na účinnú súdnu ochranu

- 87 V prvom rade treba pripomenúť, že právo na účinnú súdnu ochranu zakotvené v článku 47 Charty musí byť priznané každej osobe, ktorá sa odvoláva na práva alebo slobody zaručené právom Únie, proti rozhodnutiu, ktoré jej spôsobuje ujmu a ktoré môže porušiť tieto práva alebo tieto slobody [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2020, État luxembourgeois (Právo na opravný prostriedok proti žiadosti o informácie v daňových veciach), C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, body 55, 57 a 58, ako aj citovanú judikatúru].
- 88 V dôsledku toho každá obvinená osoba, ktorá namietala proti získaniu fotografických, daktyloskopických a genetických údajov o svojej osobe v rámci postupu, akým je policajná registrácia, ktorý musí spĺňať požiadavky článku 10 smernice 2016/680, musí mať možnosť využiť, ako to vyžaduje článok 47 Charty, právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom proti rozhodnutiu o povolení núteného výkonu tohto získania údajov, aby sa mohla dovolávať práv, ktoré jej vyplývajú zo záruk stanovených v tomto ustanovení, a najmä záruky smerujúcej k tomu, aby sa podľa článku 10 písm. a) tejto smernice získavanie biometrických a genetických údajov vykonalo v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktoré ho povoľujú. Táto záruka predovšetkým znamená, že príslušný súd môže preskúmať, či opatrenie na vznesenie obvinenia, ktoré je právnym základom tejto policajnej registrácie, bolo prijaté v súlade s pravidlami vnútroštátneho trestného konania na základe dostatočných dôkazov o tom, že dotknutá osoba je vinná z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offio*.
- 89 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že právo na účinnú súdnu ochranu nie je absolútnou výsadou a že v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty ho možno obmedziť pod podmienkou, že tieto obmedzenia po prvé sú ustanovené zákonom, po druhé rešpektujú podstatu predmetných práv a slobôd a po tretie za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality sú nevyhnutné

a skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo sú potrebné na ochranu práv a slobôd iných [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2020, État luxembourgeois (Právo na opravný prostriedok proti žiadosti o informácie v daňových veciach), C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, body 49 a 51, ako aj citovanú judikatúru].

- 90 Okrem toho je potrebné uviesť, že článok 54 smernice 2016/680 ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby osoba, ktorá sa domnieva, že jej práva stanovené v ustanoveniach prijatých podľa tejto smernice boli porušené v dôsledku spracúvania jej osobných údajov v rozpore s uvedenými ustanoveniami, mala právo na účinný súdny prostriedok nápravy. Z toho vyplýva, že normotvorca Únie sám neobmedzil výkon práva na účinný prostriedok nápravy zakotveného v článku 47 Charty a že členské štáty môžu obmedziť výkon tohto práva pod podmienkou, že dodržia požiadavky stanovené v článku 52 ods. 1 Charty [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2020, État luxembourgeois (Právo na opravný prostriedok proti žiadosti o informácie v daňových veciach), C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, body 63 a 64].
- 91 V dôsledku toho je potrebné určiť, či bez toho, aby bol dotknutý súdny prostriedok nápravy stanovený vnútroštátnym právom podľa článku 54 smernice 2016/680, skutočnosť, že súd, ktorý je príslušný na to, aby povolil opatrenie na nútený výkon získavania biometrických a genetických údajov týkajúcich sa obvinených osôb, nemôže vykonať vecné preskúmanie podmienok vznesenia obvinenia, na ktorých je toto opatrenie na nútený výkon založené, predstavuje prípustné obmedzenie práva na účinnú súdnu ochranu zakotveného v článku 47 Charty.
- 92 Pokiaľ ide o prvú podmienku uvedenú v bode 89 tohto rozsudku, v súlade s judikatúrou uvedenou v bode 65 tohto rozsudku platí, že vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či medze jeho voľnej úvahy stanovené vnútroštátnym právom v rámci žiadosti smerujúcej k tomu, aby povolil nútené získavanie biometrických a genetických údajov týkajúcich sa obvinenej osoby na účely ich registrácie, sú v tomto práve stanovené dostatočne jasne a presne.
- 93 Pokiaľ ide o druhú podmienku, z judikatúry vyplýva, že podstata práva na účinný prostriedok nápravy zahŕňa okrem iného možnosť nositeľa tohto práva obrátiť sa na súd, ktorý má právomoc zabezpečiť rešpektovanie práv, ktoré mu zaručuje právo Únie, a na tento účel preskúmať všetky skutkové a právne otázky relevantné pre rozhodnutie sporu, ktorý mu bol predložený [rozsudok zo 6. októbra 2020, État luxembourgeois (Právo na opravný prostriedok proti žiadosti o informácie v daňových veciach), C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, bod 66, ako aj citovaná judikatúra].
- 94 Z judikatúry Súdneho dvora však tiež vyplýva, že táto podmienka sama osebe neznamena, že nositeľ práva na účinný prostriedok nápravy má k dispozícii priamy opravný prostriedok, ktorého hlavným cieľom je spochybniť dané opatrenie, pokiaľ navyše na jednotlivých príslušných vnútroštátnych súdoch možno podať jeden alebo viacero opravných prostriedkov, ktoré mu umožňujú incidenčným spôsobom dosiahnuť súdne preskúmanie tohto opatrenia, ktorým sa zabezpečí dodržiavanie práv a slobôd, ktoré mu zaručuje právo Únie [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2020, État luxembourgeois (Právo na odvolanie proti žiadosti o informácie v daňových veciach), C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, bod 79, ako aj citovaná judikatúra].
- 95 Ako v podstate zdôraznil generálny advokát v bode 36 svojich návrhov, tretia otázka vychádza najmä z predpokladu, že po prípravnej fáze trestného konania, počas ktorej sa vykoná nútené získanie biometrických a genetických údajov týkajúcich sa obvinenej osoby na účely ich registrácie, bude nasledovať fáza súdneho konania. Ak sa však v čase podania žiadosti o povolenie

núteného výkonu nedá overiť existencia dostatočných usvedčujúcich dôkazov, čo je podmienka vyžadovaná na to, aby dotknutá osoba mohla byť nútená podrobiť sa získavaniu jej biometrických a genetických údajov, musí byť nevyhnutne možné overiť v rámci tejto súdnej fázy, počas ktorej musí mať súd, ktorý začal konanie, možnosť preskúmať všetky relevantné právne a skutkové otázky, najmä na účely overenia, či tieto biometrické a genetické údaje neboli získané v rozpore s právami, ktoré dotknutej osobe zaručuje právo Únie [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2020, *État luxembourgeois* (Právo na opravný prostriedok proti žiadosti o informácie v oblasti daní), C-245/19 a C-246/19, EU:C:2020:795, body 81 až 83, ako aj citovanú judikatúru].

- 96 V každom prípade v súlade s článkom 54 smernice 2016/680 musí vnútroštátne právo umožniť dotknutej osobe účinne napadnúť nútené získavanie jej biometrických a genetických údajov v rámci súdneho konania založeného na údajnom porušení práv, ktoré jej priznáva táto smernica, z dôvodu tohto získavania, a to bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek správne alebo mimosúdne prostriedky nápravy, ktoré má k dispozícii, vrátane práva podať sťažnosť dozornému orgánu. Preto aj v prípade, že po prípravnej fáze trestného konania nenasleduje fáza súdneho konania, najmä ak nedôjde k trestnému stíhaniu, dotknutá osoba by mala mať možnosť dosiahnuť úplné súdne preskúmanie zákonnosti spracúvania predmetných údajov. Preto ak vnútroštátne právo na účely splnenia povinnosti stanovenej v uvedenom článku 54 poskytuje takéto záruky, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, treba predpokladať dodržanie podstaty práva na účinnú súdnu ochranu, aj keď súd, ktorý povoľuje nútený výkon predmetného získania, sám v čase, keď o ňom rozhoduje, nedisponuje voľnou úvahou nevyhnutnou na poskytnutie takejto ochrany.
- 97 Pokiaľ ide o tretiu podmienku, treba najprv uviesť, že získavanie genetických a biometrických údajov týkajúcich sa obvinených osôb v rámci trestného konania na účely ich registrácie sleduje ciele stanovené v článku 1 ods. 1 smernice 2016/680, najmä ciele týkajúce sa predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, ktoré predstavujú ciele všeobecného záujmu uznané Úniou.
- 98 V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že takéto získavanie môže prispieť k cieľu stanovenému v odôvodnení 27 smernice 2016/680, podľa ktorého v záujme predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania a stíhania je nevyhnutné, aby príslušné orgány spracúvali osobné údaje, ktoré boli získané v kontexte predchádzania konkrétnym trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, aj mimo tohto kontextu s cieľom rozvíjať poznatky o trestnej činnosti a zisťovať súvislosti medzi rôznymi odhalenými trestnými činmi.
- 99 V prejednávanej veci, ako uviedla bulharská vláda vo svojich písomných pripomienkach a spresnila v písomnej odpovedi na otázku položenú Súdny dvorom, policajná registrácia zavedená vnútroštátnym právom sleduje dva hlavné ciele. Na jednej strane sa tieto údaje zhromažďujú a spracúvajú, aby sa porovnali s inými údajmi získanými pri vyšetrovaní iných trestných činov. Tento cieľ sa podľa tejto vlády týka aj porovnania s údajmi získanými v iných členských štátoch. Na druhej strane uvedené údaje možno spracúvať aj na účely trestného konania, v rámci ktorého bolo voči dotknutej osobe vznesené obvinenie.
- 100 Skutočnosť, že sa hodnotenie dôkazov, na ktorých sa zakladá obvinenie dotknutej osoby, a teda získavanie jej biometrických a genetických údajov, dočasne vyjme spod súdneho preskúmania, sa však môže ukázať ako odôvodnená v prípravnej fáze trestného konania. Takéto preskúmanie by totiž v tejto fáze mohlo narušiť priebeh trestného vyšetrovania, v rámci ktorého sa tieto údaje získavajú, a nadmerne obmedziť schopnosť vyšetrovateľov objasniť ďalšie trestné činy na základe

porovnania týchto údajov s údajmi zhromaždenými v rámci iných vyšetrovaní. Toto obmedzenie účinnej súdnej ochrany teda nie je neprimerané, keďže vnútroštátne právo následne zaručuje účinné súdne preskúmanie.

- 101 Z vyššie uvedeného vyplýva, že článok 47 Charty nebráni tomu, aby vnútroštátny súd, pokiaľ rozhoduje o žiadosti o povolenie vykonať nútený výkon získania biometrických a genetických údajov obvinenej osoby na účely ich registrácie, nemal možnosť posúdiť dôkazy, na ktorých je toto vznesenie obvinenia založené, pokiaľ vnútroštátne právo následne zaručí účinné súdne preskúmanie podmienok uvedeného vznesenia obvinenia, z ktorého vyplýva povolenie na toto získanie údajov.

O rešpektovaní prezumpcie nevinoty

- 102 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 48 ods. 1 Charty, ktorého obsah zodpovedá obsahu článku 6 ods. 2 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, sa každý, kto je obvinený, považuje za nevinného, kým jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.
- 103 Súdny dvor predovšetkým uznal, že z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva okrem iného vyplýva, že prezumpcia nevinoty je porušená, ak súdne rozhodnutie týkajúce sa obvineného vzbudzuje dojem, že je vinný, aj keď jeho vina ešte nebola preukázaná zákonným spôsobom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. februára 2021, Dalli/Komisia, C-615/19 P, EU:C:2021:133, bod 224 a citovanú judikatúru).
- 104 Navyše ako vyplýva z odôvodnenia 31 smernice 2016/680, stanovenie rôznych kategórií osôb, ktorým by malo zodpovedať rôzne spracúvanie ich osobných údajov podľa článku 6 uvedenej smernice, by nemalo brániť uplatňovaniu práva na prezumpciu nevinoty zaručeného Chartou a Európskym dohovorm o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- 105 Pokiaľ ide o otázky položené vnútroštátnym súdom, ktoré sa týkajú rešpektovania práva na prezumpciu nevinoty súdnym rozhodnutím, ktorým sa povoľuje získavanie biometrických a genetických údajov týkajúcich sa obvinených osôb na účely ich registrácie, treba najprv uviesť, že pokiaľ vnútroštátne právo stanovuje, že toto získavanie sa obmedzuje na kategóriu osôb, voči ktorým bolo vznesené obvinenie, teda na kategóriu osôb, ktorých trestná zodpovednosť ešte nebola preukázaná, nemožno toto získavanie samo osebe považovať za také, ktoré by u orgánov vzbudzovalo dojem, že tieto osoby sú vinné v zmysle judikatúry uvedenej v bode 103 tohto rozsudku.
- 106 V druhom rade treba konštatovať, že súdne rozhodnutie, ktorým sa povoľuje získavanie biometrických a genetických údajov týkajúcich sa obvinených osôb na účely ich registrácie, pokiaľ zohľadňuje len skutočnosť, že voči dotknutej osobe bolo vznesené obvinenie a že sa odmieta podrobiť tomuto získaniu údajov, nemožno vykladať ako zaujatie stanoviska k vine tejto osoby, a v dôsledku toho ani ako porušenie prezumpcie nevinoty uvedenej osoby.
- 107 Skutočnosť, že súd, ktorý musí vydať takéto súdne rozhodnutie, nemôže v tejto fáze trestného konania posúdiť dostatočnosť dôkazov, na ktorých je založené obvinenie dotknutej osoby, totiž predstavuje pre túto osobu záruku rešpektovania práva na prezumpciu nevinoty.
- 108 Takáto záruka platí o to viac, ak vnútroštátne právo, akým je ustanovenie dotknuté vo veci samej, stanovuje, že súdom príslušným na rozhodnutie o nútenom výkone získania biometrických a genetických údajov týkajúcich sa obvinených osôb na účely ich registrácie je súd, ktorý bude

musieť v priebehu súdnej fázy trestného konania rozhodnúť o trestnoprávnej zodpovednosti tejto osoby. Rešpektovanie práva na prezumpciu neviny totiž vyžaduje, aby tento súd nebol pri tomto preskúmaní nijako zaujatý a predpojatý (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. novembra 2021, Prokuratura Rejonowa w Mińsku Mazowieckim a i., C-748/19 až C-754/19, EU:C:2021:931, bod 88).

- 109 Z vyššie uvedeného vyplýva, že právo na prezumpciu neviny zakotvené v článku 48 Charty nebráni tomu, aby sa od obvinených osôb získavali v prípravnej fáze trestného konania biometrické a genetické údaje na účely ich registrácie, pričom dané získavanie povolil súd, ktorý v tejto fáze nemá právomoc posúdiť dôkazy, na ktorých je takéto obvinenie založené.
- 110 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že na tretiu otázku treba odpovedať tak, že článok 6 písm. a) smernice 2016/680, ako aj články 47 a 48 Charty sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že v prípade, ak osoba obvinená z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offio* odmietne dobrovoľnú súčinnosť pri získavaní biometrických a genetických údajov o jej osobe na účely ich registrácie, je príslušný trestný súd povinný povoliť opatrenie na nútený výkon tohto získavania bez toho, aby mal právomoc posúdiť, či sa možno odôvodnene domnievať, že dotknutá osoba spáchala trestný čin, z ktorého je obvinená, za predpokladu, že vnútroštátne právo následne zaručuje účinné súdne preskúmanie podmienok tohto obvinenia, z ktorých vyplýva povolenie na vykonanie uvedeného získavania.

O štvrtej otázke

- 111 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry platí, že v rámci postupu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom, zakotvenom v článku 267 ZFEÚ, Súdny dvor prináleží poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá mu umožní rozhodnúť spor, ktorý prejednáva. Z tohto pohľadu mu prislúcha prípadne preformulovať otázky, ktoré sú mu položené (rozsudok z 15. júla 2021, The Department for Communities in Northern Ireland, C-709/20, EU:C:2021:602, bod 61 a citovaná judikatúra).
- 112 Ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania a ako bolo uvedené v bodoch 46 a 49 tohto rozsudku, vnútroštátny súd sa v rámci štvrtej otázky pýta na rozsah požiadaviek uvedených v článku 4 ods. 1 písm. a) až c), v článku 8 ods. 1 a 2 a v článku 10 smernice 2016/680.
- 113 Okrem toho, ako bolo uvedené v bodoch 46 až 48 tohto rozsudku, vnútroštátny súd uvádza, že hoci sa mu zdá, že tieto ustanovenia vyžadujú, aby príslušné orgány mali priestor na voľnú úvahu pri určovaní nevyhnutnosti získavania biometrických a genetických údajov a primerane odôvodnili toto získavanie, policajná registrácia stanovená právnou úpravou uplatniteľnou na konanie vo veci samej sa záväzne vzťahuje na všetky osoby obvinené z úmyselných trestných činov stíhaných *ex offio* a na tri kategórie biometrických a genetických údajov uvedených v ustanovení vnútroštátneho práva dotknutom vo veci samej bez toho, aby táto právna úprava vyžadovala zistenie skutočnej potreby získať všetky tieto kategórie údajov.
- 114 Z toho vyplýva, že štvrtú otázku treba chápať tak, že jej cieľom je v podstate určiť, či sa má článok 10 smernice 2016/680 v spojení s článkom 4 ods. 1 písm. a) až c), ako aj s článkom 8 ods. 1 a 2 tejto smernice vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje systematické získavanie biometrických a genetických údajov od každej osoby obvinenej z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offio* na účely ich registrácie bez toho, aby príslušný

orgán musel určiť a preukázať, že jednak takéto získavanie je nevyhnutné na dosiahnutie konkrétnych sledovaných cieľov a jednak, že tieto ciele nemožno dosiahnuť získaním len niektorých dotknutých údajov.

- 115 Predovšetkým treba uviesť, že otázky položené vnútroštátnym súdom sa týkajú požiadavky stanovenej v článku 10 tejto smernice, podľa ktorej spracúvanie osobitných kategórií údajov uvedených v tomto článku musí byť povolené „len vtedy, ak je úplne nevyhnutné“.
- 116 V tejto súvislosti treba v prvom rade pripomenúť, že ako bolo uvedené v bodoch 62 a 63 tohto rozsudku, článok 10 smernice 2016/680 predstavuje osobitné ustanovenie upravujúce spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov vrátane biometrických a genetických údajov. Ako vyplýva z judikatúry, účelom tohto článku je zabezpečiť zvýšenú ochranu v súvislosti s týmito spracúvaniami, ktoré z dôvodu osobitnej citlivosti predmetných údajov a kontextu, v ktorom sa spracúvajú, môžu spôsobiť, ako vyplýva z odôvodnenia 37 uvedenej smernice, značné riziká pre slobody a základné práva, akými sú právo na rešpektovanie súkromného života a právo na ochranu osobných údajov, ktoré sú zaručené článkami 7 a 8 Charty [pozri analogicky rozsudok z 24. septembra 2019, GC a i. (Odstránenie odkazu na citlivé údaje), C-136/17, EU:C:2019:773, bod 44].
- 117 V druhom rade, ako vyplýva zo samotného znenia článku 10 smernice 2016/680, požiadavka, aby spracúvanie takýchto údajov bolo povolené „len vtedy, ak je úplne nevyhnutné“, sa má vykladať v tom zmysle, že definuje prísnejšie podmienky pre zákonnosť spracúvania citlivých údajov vo vzťahu k podmienkam vyplývajúcim z článku 4 ods. 1 písm. b) a c) a článku 8 ods. 1 tejto smernice, ktoré sa vzťahujú len na „nevyhnutnosť“ spracúvania údajov, ktoré všeobecne patrí do pôsobnosti uvedenej smernice.
- 118 Použitie príslovky „len“ pred výrazom „vtedy, ak je úplne nevyhnutné“ jednak zdôrazňuje, že spracúvanie osobitných kategórií údajov v zmysle článku 10 smernice 2016/680 možno považovať za nevyhnutné len v obmedzenom počte prípadov. Na druhej strane „absolútna“ povaha nevyhnutnosti spracúvania takýchto údajov znamená, že táto nevyhnutnosť sa posudzuje obzvlášť striktnie.
- 119 Okolnosť, na ktorú sa odvoláva francúzska vláda, t. j. že v niektorých jazykových verziách článku 10 smernice 2016/680 sa tento článok vzťahuje na prípady, keď je spracúvanie údajov „úplne nevyhnutné“, nie je v tomto ohľade rozhodujúca. Táto terminologická odchýlka totiž nemení povahu takto stanoveného kritéria a požadovanú úroveň požiadavky, keďže tieto jazykové verzie tiež vymedzujú prísnejšiu podmienku na to, aby bolo povolené spracúvanie citlivých údajov, čo znamená dôslednejšie posúdenie jej nevyhnutnosti než v prípade, keď spracúvané údaje nepatria do pôsobnosti uvedeného článku.
- 120 Okrem toho, ako tiež uvádza Komisia, požiadavka, podľa ktorej je spracúvanie údajov, na ktoré sa vzťahuje článok 10 smernice 2016/680, povolené len vtedy, ak je úplne nevyhnutné, nebola zahrnutá do návrhu smernice [COM(2012) 10 final], z ktorého táto smernica vychádza, ale bola neskôr zavedená normotvorcom Únie, ktorý tak zjavne zamýšľal zaviesť prísnejšiu podmienku nevyhnutnosti spracúvania údajov v súlade s cieľom sledovaným týmto článkom, ktorý spočíva v poskytnutí zvýšenej ochrany jednotlivcom v súvislosti so spracúvaním citlivých údajov.
- 121 Pokiaľ ide v treťom rade o obsah požiadavky, podľa ktorej musí byť spracúvanie citlivých údajov povolené „len vtedy, ak je úplne nevyhnutné“, treba poznamenať, že osobitné požiadavky článku 10 smernice 2016/680 predstavujú osobitné vykonávanie zásad uvedených v článkoch 4

a 8 tejto smernice, ktoré sa musia dodržiavať pri každom spracúvaní údajov patriacich do jej pôsobnosti, uplatniteľným na určité kategórie údajov. Rozsah týchto jednotlivých požiadaviek sa preto musí určiť na základe uvedených zásad.

- 122 Konkrétne „úplná nevyhnutnosť“ v zmysle článku 10 smernice 2016/680 získavania biometrických a genetických údajov obvinených osôb na účely ich registrácie sa musí určiť s ohľadom na účely tohto získavania. V súlade so zásadou obmedzenia účelov uvedenou v článku 4 ods. 1 písm. b) tejto smernice musia byť tieto účely „určené, výslovne uvedené a legitímne“. Ďalej, aj keď požiadavka, podľa ktorej musí byť spracúvanie biometrických a genetických údajov povolené „len vtedy, ak je úplne nevyhnutné“, zodpovedá, ako bolo uvedené v bodoch 117 až 119 tohto rozsudku, požiadavke zvýšenej ochrany určitých kategórií údajov, však predstavuje, pokiaľ ide o kategórie údajov stanovené v uvedenom článku 10, osobitné uplatnenie zásady minimalizácie údajov stanovenej v článku 4 ods. 1 písm. c) uvedenej smernice, podľa ktorej musia byť osobné údaje primerané, relevantné a obmedzené na to, čo je nevyhnutné vo vzťahu k účelom, na ktoré sa spracúvajú.
- 123 Okrem toho vzhľadom na článok 4 ods. 1 písm. a) tej istej smernice je potrebné určiť rozsah tejto požiadavky aj s ohľadom na článok 8 ods. 1 tejto smernice, podľa ktorého členské štáty musia okrem iného stanoviť, že spracúvanie je zákonné iba vtedy a do takej miery, pokiaľ je nevyhnutné na splnenie úlohy realizovanej príslušným orgánom na účely stanovené v článku 1 ods. 1 tejto smernice, ako aj v jej článku 8 ods. 2, ktorý vyžaduje, aby ustanovenie práva členského štátu, ktoré upravuje spracúvanie v pôsobnosti uvedenej smernice, spresňovalo aspoň ciele spracúvania, osobné údaje, ktoré sa majú spracúvať, a účely spracúvania.
- 124 V tejto súvislosti nemožno účely spracúvania biometrických a genetických údajov označiť príliš všeobecne, ale vyžadujú, aby boli dostatočne presným a konkrétnym spôsobom vymedzené, aby bolo možné posúdiť „úplnú nevyhnutnosť“ uvedeného spracúvania.
- 125 Okrem toho požiadavka „úplnej nevyhnutnosti“ spracúvania citlivých údajov znamená v tejto súvislosti obzvlášť prísnu kontrolu dodržiavania zásady minimalizácie údajov.
- 126 V tejto súvislosti treba po prvé pripomenúť, že ako vyplýva z odôvodnenia 26 smernice 2016/680, požiadavka nevyhnutnosti je splnená, keď cieľ sledovaný spracovaním dotknutých údajov nemožno za primeraných podmienok dosiahnuť rovnako účinne inými prostriedkami, ktoré menej zasahujú do základných práv dotknutých osôb, predovšetkým do práv na rešpektovanie súkromného života a na ochranu osobných údajov zaručených v článkoch 7 a 8 Charty (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. augusta 2022, Vyriausioji tarnybinės eikos komisija, C-184/20, EU:C:2022:601, bod 85 a citovanú judikatúru). Najmä vzhľadom na zvýšenú ochranu fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním citlivých údajov je potrebné, aby prevádzkovateľ zabezpečil, že tento cieľ nie je možné dosiahnuť použitím iných kategórií údajov, ako sú kategórie uvedené v článku 10 smernice (EÚ) 2016/680.
- 127 Po druhé vzhľadom na významné riziká, ktoré predstavuje spracúvanie citlivých údajov pre práva a slobody dotknutých osôb, najmä v súvislosti s úlohami príslušných orgánov na účely stanovené v článku 1 ods. 1 smernice 2016/680, požiadavka „úplnej nevyhnutnosti“ znamená, že sa musí zohľadniť osobitný význam cieľa, ktorý sa má takýmto spracúvaním dosiahnuť. Takýto význam možno posúdiť okrem iného v závislosti od samotnej povahy sledovaného cieľa, najmä od skutočnosti, že spracúvanie slúži na konkrétny cieľ v súvislosti s predchádzaním trestným

činnom alebo ohrozeniu verejnej bezpečnosti s určitým stupňom závažnosti, trestaním takýchto trestných činov alebo ochranou pred takýmito hrozbami, ako aj vzhľadom na konkrétne okolnosti, za ktorých sa toto spracúvanie vykonáva.

- 128 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje systematické získavanie biometrických a genetických údajov od každej osoby obvinenej z úmyselného trestného činu stíhanej *ex offio*, je v zásade v rozpore s požiadavkou stanovenou v článku 10 smernice (EÚ) 2016/680, podľa ktorej sa spracúvanie osobitných kategórií údajov uvedených v tomto článku musí povoliť „len vtedy, ak je úplne nevyhnutné“.
- 129 Takáto právna úprava totiž môže viesť k nediferencovanému a všeobecnému získavaniu biometrických a genetických údajov od väčšiny obvinených osôb, keďže pojem „úmyselný trestný čin stíhaný *ex offio*“ má obzvlášť všeobecný charakter a môže sa uplatňovať na veľký počet trestných činov bez ohľadu na ich povahu a závažnosť.
- 130 Takáto právna úprava síce obmedzuje pôsobnosť získavania biometrických a genetických údajov na obvinené osoby v trestnom konaní v štádiu vyšetrovania, t. j. na osoby, v prípade ktorých sa možno odôvodnene domnievať, že spáchali trestný čin v zmysle článku 6 písm. a) smernice 2016/680. Samotná skutočnosť, že je osoba obvinená z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offio*, sa však nemôže považovať za skutočnosť, ktorá sama osebe umožňuje predpokladať, že získavanie jej biometrických a genetických údajov je úplne nevyhnutné s ohľadom na ciele, ktoré sleduje, a vzhľadom na zásahy do základných práv, najmä práva na rešpektovanie súkromného života a na ochranu osobných údajov zaručených článkami 7 a 8 Charty, ktoré z toho vyplývajú.
- 131 Ak sa teda možno odôvodnene domnievať, že dotknutá osoba spáchala trestný čin, čiže je dôvod na jej obvinenie, čo predpokladá, že už boli zhromaždené dostatočné dôkazy o jej účasti na trestnom čine, môžu nastať prípady, keď získavanie biometrických aj genetických údajov nebude v nijakom konkrétnom prípade potrebné na účely prebiehajúceho trestného konania.
- 132 Ďalej pravdepodobnosť, že biometrické a genetické údaje obvinenej osoby budú úplne nevyhnutné v rámci iných konaní, než je konanie, v ktorom bolo vznesené toto obvinenie, možno určiť len s ohľadom na všetky relevantné skutočnosti, ako sú najmä povaha a závažnosť údajného trestného činu, z ktorého je obvinená, konkrétne okolnosti tohto trestného činu, prípadná súvislosť uvedeného trestného činu s inými prebiehajúcimi konaniami, záznam v registri trestov alebo individuálny profil dotknutej osoby.
- 133 Za týchto podmienok vnútroštátnemu súdu prislúcha, aby overil, či je na účely zabezpečenia účinnosti článku 10 smernice 2016/680 možné vykladať vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá stanoví tento nútený výkon, v súlade s právom Únie. Vnútroštátnemu súdu najmä prislúcha overiť, či vnútroštátne právo umožňuje posúdiť „úplnú nevyhnutnosť“ získavania biometrických údajov, ako aj genetických údajov dotknutej osoby na účely ich registrácie. V tomto ohľade je potrebné najmä overiť, či povaha a závažnosť trestného činu, z ktorého je dotknutá osoba v trestnom konaní vo veci samej podozrivá, alebo či iné relevantné skutočnosti, ako sú skutočnosti uvedené v bode 132 tohto rozsudku, môžu predstavovať okolnosti, ktoré môžu preukázať takúto „úplnú nevyhnutnosť“. Okrem toho je potrebné sa uistiť, že získavanie údajov z matriky, ktoré je tiež stanovené v rámci policajnej registrácie, ako potvrdila bulharská vláda v písomnej odpovedi na otázku položenú Súdny dvorom, neumožňuje samo osebe dosiahnuť sledované ciele.

- 134 V prípade, že vnútroštátne právo nezaručuje takéto preskúmanie opatrenia na získavanie biometrických a genetických údajov, prislúcha vnútroštátnemu súdu, aby zabezpečil plný účinok uvedeného článku 10 tým, že zamietne žiadosť policajných orgánov o povolenie núteného výkonu tohto získavania.
- 135 Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že článok 10 smernice 2016/680 v spojení s článkom 4 ods. 1 písm. a) až c), ako aj s článkom 8 ods. 1 a 2 tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje systematické získavanie biometrických a genetických údajov každej osoby obvinenej z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offio* na účely ich registrácie bez toho, aby príslušný orgán musel overiť a preukázať, či je jednak takéto získavanie údajov úplne nevyhnutné na dosiahnutie konkrétnych sledovaných cieľov a jednak, či tieto ciele nemožno dosiahnuť opatreniami, ktoré predstavujú menej závažný zásah do práv a slobôd dotknutej osoby.

O trovách

- 136 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 10 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV, v spojení s článkom 52 Charty základných práv Európskej únie,**

sa má vykladať v tom zmysle, že:

spracúvanie biometrických a genetických údajov policajnými orgánmi, aby mohli viesť svoje vyšetrovania na účely boja proti trestnej činnosti a udržiavania verejného poriadku, je prípustné podľa práva členského štátu v zmysle článku 10 písm. a) tejto smernice za predpokladu, že právo tohto členského štátu obsahuje dostatočne jasný a presný právny základ pre povolenie uvedeného spracúvania. Skutočnosť, že vnútroštátny legislatívny akt, ktorý obsahuje takýto právny základ, okrem toho odkazuje na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov), a nie na smernicu 2016/680, nemôže sama osebe spochybniť existenciu takéhoto povolenia, pokiaľ z výkladu všetkých uplatniteľných ustanovení vnútroštátneho práva dostatočne jasne, presne a jednoznačne vyplýva, že predmetné spracúvanie biometrických a genetických údajov patrí do pôsobnosti tejto smernice, a nie do pôsobnosti tohto nariadenia.

2. Článok 6 písm. a) smernice 2016/680, ako aj články 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že v prípade, ak osoba obvinená z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offio* odmietne dobrovoľnú súčinnosť pri získavaní biometrických a genetických údajov o jej osobe na účely ich registrácie, je príslušný trestný súd povinný povoliť opatrenie na nútený výkon tohto získavania bez toho, aby mal právomoc posúdiť, či sa možno odôvodnene domnievať, že dotknutá osoba spáchala trestný čin, z ktorého je obvinená, za predpokladu, že vnútroštátne právo následne zaručuje účinné súdne preskúmanie podmienok tohto obvinenia, z ktorých vyplýva povolenie na vykonanie uvedeného získavania.

3. Článok 10 smernice 2016/680 v spojení s článkom 4 ods. 1 písm. a) až c), ako aj s článkom 8 ods. 1 a 2 tejto smernice

sa má vykladať v tom zmysle, že:

bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje systematické získavanie biometrických a genetických údajov každej osoby obvinenej z úmyselného trestného činu stíhaného *ex offio* na účely ich registrácie bez toho, aby príslušný orgán musel overiť a preukázať, či je jednak takéto získavanie údajov úplne nevyhnutné na dosiahnutie konkrétnych sledovaných cieľov a jednak, či tieto ciele nemožno dosiahnuť opatreniami, ktoré predstavujú menej závažný zásah do práv a slobôd dotknutej osoby.

Podpisy